

Mál nr. 155/2026

Nafn málskotsaðila (M), f.h. ólögráða sonar (Y)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti váttryggingar: Ábyrgðartryggingarliður fjölskyldutryggingar.

Nafn váttryggingartaka (X), f.h. ólögráða sonar (Z)

Skaðabótaábyrgð. Sönnun.

Gögn.

1. Málskot móttakið 8. apríl 2026, ásamt fylgiskjölum.
2. Athugasemdir V, dags. 16. apríl 2026, ásamt fylgiskjölum.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að Y, sonur M, hafi slasast í kennslustund í 7. bekk í grunnskóla. Er atvikum lýst þannig að Y hafi fengið leyfi kennara til að fara á salernið en þegar Y gekk út úr skólastofunni þá hafi hann séð hvar aðrir krakkar úr bekknum voru fyrir. Hafi krakkarnir látið ófriðlega og gert háreysti. Á meðal þeirra var tjónvaldur Z. Segir ennfremur að Y hafi sagt krökkunum að fara inn í kennslustofuna og vera til friðs, en þeim tilmælum hafi krakkarnir ekki sinnt. Þá hafi kennari gengið að krakkahópnum og skipað þeim að fara inn í stofu, sem og þau gerðu. Segir í málskoti að úr hafi orðið mikill hamangangur þar sem hópurinn hafi hlaupið að hurðinni. Þá hafi Y lent í miðri þvögunni sem hljóp meðfram honum. Segir loks í málskoti að þegar Y taldi að allt væri að verða um garð gengið þá hafi Z skellt hurð stofunnar, án þess að gæta nokkuð að því að Y stæði þar enn, með þeim afleiðingu að hendi Y klemmdist alvarlega. Segir að Y hafi tekist að forða frekara tjóni, en þó brotnaði einn finger. M byggir á því að X, f.h. Z, beri skaðabótaábyrgð á vegna framangreinds tjóns gagnvart Y. Í málskoti segir ennfremur að fyrir liggi að einn nemenda olli slysinu, að Y sá að það var Z en að frekari upplýsingar um það hafi ekki fengist frá öðrum aðilum. Telur M það fullnægjandi sönnun á ábyrgð Z. Vísar M til almennu sakarreglunnar, aldurs tjónvalds og fylgiskjala með málskoti. Vísar M þar sérstaklega til slysaskráningar skólans þar sem segir að „[n]emandi í [] kemur í hurð og nemendur fara þangað. Svo lokar einn í stofunni hurðinni og litli finger“ Y lendir á milli. Í tjónstilkynningu til váttryggingafélags M segir svo að einn krakkanna hafi skellt á eftir sér hurðinni með þeim afleiðingum að finger Y klemmdist.

Í athugasemdum V er því hafnað að Z beri skaðabótaábyrgð á slysi Y. Bendir V í því sambandi m.a. á að engin sönnunargögn liggi fyrir í málinu sem bendi til þess að Z, sonur X, hafi verið sá sem bar ábyrgð á því að hurðinni var skellt. Þvert á móti hafi fleiri börn verið í hópnum sem hlupu inn í kennslustofuna á sama tíma og hurðinni var skellt. Þannig séu engin gögn í málinu sem styðji þá fullyrðingu Y að Z hafi einn eða af ásetningu skellt hurðinni með þeim afleiðingum að Y slasaðist. Því sé ekki komin fram fullnægjandi sönnun fyrir því að Z, sonur X, hafi verið ábyrgur í skilningi skaðabótaréttar. Ennfremur vísar V til þess að um óhappatilvik hafi verið að ræða en ekki saknæma háttsemi af hálfu sonar X og að Y hafi sýnt af sé gáleysi með því að setja finger í fals hurðarinnar sem sé óvarlegt og eykur hættu á slysi.

Álit.

M krefst samkvæmt framansögðu bóta úr ábyrgðarlið heimilistryggingar X hjá V vegna þess tjóns sem M telur að sonur X hafi valdið syni M. Ábyrgðartryggingarliður váttryggingarinnar tekur til þeirrar skaðabótaskyldu sem fellur á váttryggðann sem einstakling. Það hvílir svo á M að sýna fram á að skilyrði skaðabótaskyldu séu uppfyllt. M viðurkennir í málskoti að engar upplýsingar hafi fengist frá öðrum aðilum um hvort Z hafi verið sá sem skellt hurðinni og sjálfstæð lýsing Z á atvikum liggur ekki fyrir í málinu. Þá nafngreina samtímagögn, þ.e. slysaskráning, og tjónstilkynning ekki tjónvald. Gegn neitun V hefur því ekki verið sýnt fram á að Z beri skaðabótaábyrgð á slysi Y. Hefur M því, eins og mál þetta liggur fyrir nefndinni, ekki tekist að sýna nægilega fram á að tjón Y megi rekja til saknæmrar háttsemi Z. Verður M að bera hallann af þeim sönnunarskorti og er því óhjákvæmilegt að hafna kröfu hans.

Niðurstaða.

M, fyrir hönd Y, á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingalið fjölskyldutryggingar X hjá V.

Reykjavík, 26. maí 2026
rafrænt undirskrift

Guðmundur Sigurðsson

Jóhann Tómas Sigurðsson

Anna Lilja Ragnarsdóttir